

paa, at det bliver en Regel, som Amtsrådet ikke kan fravige, at paagældende faar dette andet Tillæg efter de 15 Aars god Tjeneste. Det er alligevel jo dog kun saa lidt, der faas efter denne lange Tjenestetid, at jeg synes, at en Jordemoder, naar hun overhovedet har kunnet bruges i den lange Aarsrække, nok kunde fortjene det. Vædringsforslaget Nr. 3 har jeg altsaa ikke noget imod; dersom Tinget vil vedtage det, saa skal det være mig lært.

Med Hensyn til Vædringsforslagene til § 2, under Nr. 4 og 5, Forslagene angaaende Takstbestemmelserne, skal jeg sige, at jeg mener vel, at disse Bestemmelser indeholde noget gunstigere Regler for Jordemødrene end Regeringsforslaget, og derfor kan jeg gaa ind paa dem, og kan endogsaa gerne acceptere dem, men jeg tror ligesom flere ærede Talere, at man ikke maa stusse sig selv ved at tro, at de ville staffe Jordemødrene en noget væsentlig større Indtægt. Det, som jeg i den Henseende anser for det vigtigste i Forslaget, er egentlig det, at Fattigvæsenet skal betale 4 Kr., og det vil jo ganske vist være en ret velkommen Forhøjelse af Betalingen for Jordemødrene, men hvad de betalende angaar, da tror jeg nok, at Taksterne maasse ikke spille saa stor en Rolle, som man i Almindelighed antager, og at Jordemødrene, naar de paagældende have Raad til det, vel i Almindelighed vilde faa lidt mere, end den almindelige takstmæssige Betaling udgør. Forhøjer man den takstmæssige Betaling, saa at den kommer i Modstrid med, hvad der er Skik og Brug paa de enkelte Steder, saa vilde Folk sandsynligvis ikke give mere. I saadanne Forhold ved man nok, at paa Landet er det, der er Skik og Brug, ofte stærkere end Lovbestemmelser. Naar det er Skik og Brug f. Eks., at en Gaardmandsfamilie nu betaler 10 Kr., ved en saadan Lejlighed, saa bliver det formodentlig ogsaa ved at være Skik og Brug, naar Lovforslaget maatte komme ud i den forandrede Stikelse, saaledes at Jordemødrene ikke ville faa mere end disse 10 Kr. Man vil næppe give hende 12 Kr. i Stedet for 10 Kr., fordi hun skal have 2 Kr. mere, end hun plejede at faa hidtil. Derfor mener jeg, at det, der i disse Takstbestemmelser er af Værdi for hende, er, at Fattigvæsenet skal betale mindst 4 Kr. — Naar Spørgsmaalet bliver om at vælge mellem disse to Forslag, Forslagene under Nr. 4 og 5, har jeg for saa vidt ondt ved at udtale noget bestemt, og det blev ogsaa af Flertallets Ordfører anført som en Indvending mod Forslaget under Nr. 5, at man ikke ved rigtig, hvorledes det vil virke. Jeg er

for det af disse Forslag, som jeg antager kan være gunstigt for Jordemødrene, det er egentlig nærmest mit Standpunkt, men hvor vidt det gælder om Forslaget under Nr. 4 eller om Forslaget under Nr. 5, er mig aldeles uklart, og det mangler der, som Flertallets Ordfører bemærkede, jo ganske Oplysninger om, statistiske Data om. Der kan jo vel være Kommuner, hvor mere end en Femtedel af Skatteyderne er Gaardmænd paa over 5 Tdr. Hartkorn, og paa saadanne Steder ville jo Jordemødrene ikke kunne staa sig ved den Regulering af Taksterne, som er foreslaaet under Nr. 5 (J. Nielsen: Det er ikke ret mange!). Det ærede Medlem siger, at det er ikke ret mange, det ved jeg ikke, jeg nævner det blot som Eksempel paa Tilfælde, hvor Betalingen efter Forslaget under Nr. 5 vil komme Jordemødrene til Skade, og det kan maasse ogsaa være Tilfældet for de øvrige Punkter i Klasseinddelingen. Det er egentlig for mit Bedkommende Hovedbetænkningen; jeg synes, man har lidt mere klart Begreb om, hvilken Indflydelse Forslaget Nr. 4 vil faa for Jordemødrene. Forresten skal jeg gerne indrømme, at set fra et abstrakt eller, om jeg maa udtrykke mig saa, et mere teoretisk Standpunkt, er jo vel nok Vædringsforslag under Nr. 5 mere rationelt. Det tager ganske vist i højere Grad end det under Nr. 4 alle med og afpasser ogsaa Ydelserne mere efter Skatteevnen. Men paa den anden Side maa man jo dog erindre, at der her er et meget lille Punkt, og at det stiller sig ofte saaledes, at det ikke er Umagen værdt at gaa til Gennemførelsen af et System, der i og for sig kan være rigtig, paa Grund af den Ujærlighed, det i andre Retninger maatte forarsage, og det kan særlig siges, naar det kun er saa smaa Ting, det drejer sig om, som det, der her er Tale om. Det forekommer mig, at den Indvending fra Flertallets Ordfører ogsaa er grundet i, at man sætter et for stort Apparat i Bevægelse i Forhold til det, der her er Spørgsmaal om. Var der Spørgsmaal om store eller hyppige Udredelser, om stadige, aarlige Udredelser o. desl., kunde det naturligvis være rigtigt, at man saa at sige paa en Guldvægt afvejer Skatteevnen og de øvrige Forhold, der kommer i Betragtning. Men da Betalingen, som her omtales, dog ikke forekommer saa hyppigt i Menneskers Liv og heller ikke er saa betydelig i Forhold til, hvad de i det hele taget have at udrede, forekommer det mig dog, at det er et ikke ringe Paalæg, man giver de kommunale Raad ved Vædringsforslag under Nr. 5, blot for at opnaa denne, maasse teoretisk mere rigtige Fordeling. Jeg